

بہگت سنگھ دا سیاسی نظریعہ

(راجگرو، سکھدیو آتے بہگت سنگھ دی شہادت دی ۶۹ویں برسی
دے موقعے تے شردھانجلی)

بہگت سنگھ دا جنم پنجاب وچ اوس ویلے ہویا جدوں پنجاب
آتے ہندوستان وچ انگریزاں دے خلاف اک تکرّی تے
وشال جدوجہد چل رہی سی۔ ہندوستان دے لوک انگریزاں
نوں ہندوستان چوں باہر کڈھکے اتھے لوکاں دا راج قائم
کرنا چاہندے سی۔ ہندوستان دے لوک غلامی دا جولا لہ
کے اک آزاد آتے خوش حال ہندوستان ویکھنا چاہندے سی۔
بہگت سنگھ دے پتا آتے چاچا دوویوں ہی آزادی دی لہر
وچ سرگرم سن۔ پنجاب وچ انگریزا آتے اوناں دے جھولیچکاں،
جگیداراں آتے شاہوکاراں خلاف زور پھڑ رہی پگڑی سنبھال
جٹا لہر لہر دے آگو سر اجیت سنگھ، بہگت سنگھ دے
چاچا لگدے سن۔ جدوں ۱۹۰۵ وچ لارڈ کرزن نے دلی وچ
دربار لایا سی تاں بہگت سنگھ دے پتا سر کشن سنگھ آتے
اوسدے چاچا سر اجیت سنگھ دلی وچ سن تانک اوناں سرداراں
آتے راجیاں نوں مل سکے جہڑے انگریزاں دے خلاف کسے
وی حد تک لڑن نوں تیار ہو سکدے سی۔ اس سلسلے وچ
اوناں نے بڑودا دے مہاراجے نال وی ملاقات کیتی سی۔

بہگت سنگھ دا بچپن آزادی دے جُجھارواں دیاں بُکلاں وچ بیتیا۔
 دیش بہگتی اوسنوں گڑھتی وچ ملی ہوئی سی۔ سر اجیت سنگھ
 نوں جدوں دیش چھڈنا پیا تاں اوہ بدیشاں وچ! غدر پارٹی
 دے کم وچ حصہ لین لگ پئے۔ انہاں دا شمار غدر
 پارٹی دے! سرگرم لیڈراں وچ سی تے بہگت سنگھ ہُراں دے
 گھر وی غدری بابیاں دا آؤنا جانا رہندا سی۔ شہید کرتار
 سنگھ سراہے دا ایہ گیت بہگت سنگھ ہُراں نوں بہت پسند
 سی،

سیوا دیش دی جندڑیئے بڑی اوکھی
 گلان کرنیاں بہت سکھالیاں نے،
 جنہاں دیش سیوا وچ پیر پایا،
 اوناں لکھ مصیبتاں جھلنیاں نے

جِلہاں والے باغ دے ساکے نے بہگت سنگھ دے دل تے بہت
 ہی گہرا اثر پایا۔ اوناں جِلہاں والے باغ دی دھرتی نوں
 چُمیاں تے انگریزاں نوں ہندوستان چوں باہر کڈھن دی
 سہوں کھادھی سی۔ غدر پارٹی! نے جدوں پنجاب وچ کرتی پارٹی
 بنائی تاں! بہگت سنگھ اسدی نوجواناں دی جتھبندی، نوجوان سبھا،
 دا لیڈر سی۔ کرتی پارٹی دے اخبار کرتی وچ وی اوسنے

غدري بابے بهائى سنتوكھ سنگھ نال كم كيتا سى۔ بهگت سنگھ
 آتے اوسدے ساتھی اوس وقت دی لوکاں دی جدوجہد دی ہی
 اُبیج سن۔ اوناں دا سیاسی نظریعہ، سیدھ آتے سوجھ اس
 جدوجہد آتے دُنیاں بہر دے مزدوراں آتے دے کچلے
 لوکاں دی جدوجہد وچوں ہی ہوند وچ آئے سى۔ انگریزاں
 نوں ہندوستان توں باہر کڈھکے لوکاں دا راج، محنت کشاں
 دا راج لیاؤنا آتے تمام مزلوماں دے ہکاں دی راکھی
 کرنا ہی انہاں نوجواناں دے نظریعے تے سوجھ دی بُنیاد
 سى۔

بهگت سنگھ دے سیاسی نظریعے دا نچوڑ، اوسدے کچھری وچ
 دتے ہوئے بیان آتے پٹیشن وچ ملدا ہے۔ اس پٹیشن وچ
 اوسنے کیہا --

س پہلی گل ایہ ہے کہ انگریزاں آتے ہندوستان دے لوکاں
 وچ جنگ لگی ہوئی ہے۔ دوجی گل ایہ ہے کہ اسیں اس جنگ
 آزادی دے جُجھارو ہاں آتے جنگی قیدی ہاں۔ اسیں ایہ گل
 ڈنکے دی چوٹ تے کیہنے آں کہ ایہ جنگ اوس سمیں تائی
 جاری رہیگی جدوں تائی مٹھیہر لہو پیئے لوٹو ہندوستان
 دے لوکاں دی محنت آتے قدرتی سادھناں دی لٹ بند نہیں
 کردے۔ ایہ لٹ انگریز سرمائے دار کردے ہوں، انگریز آتے

ہندوستانی سرمائے دار رلکے کردے ہوں، جاں صرف ہندوستانی
 سرمائے دار ہی کرن، سانوں اس گل دا کوئی فرق نہیں پیندا۔
 بیشک تہاڈی سرکار دھنیاں اتے امیراں دے لیڈراں نوں گجھ
 ٹکڑے پاکے خرید وی لیندی ہے اتے لوکاں نوں گراہے
 پاؤن دی کوشش کردی ہے۔ کوئی فرق نہیں پیندا کہ لوکاں
 دی مُکتی دی لہر نوں ایہ گلاں وقتی طور تے سٹ ماردیاں
 ہن۔ سانوں اس گل دا وی کوئی فرق نہیں کہ انقلاب دے
 کئی بھگوڑے ہندوستان دی مُکتی دی لہر دے موہری دستے نوں،
 انقلابی پارٹی نوں، چھڈکے لڑائی دے میدان وچوں دوڑ وی جاندا
 ہن۔ ساڈے مقدمے سچ ساڈے لئی ذاتی طور تے انہاں لیڈراں
 نے بہاویں ہمدردی وکھائی ہے اتے اسیں اوناں دے شکرگزار
 وی ہاں، پر اسیں اوناں دی گراوٹ نوں بھل نہیں سکدے
 کہ انہاں لیڈراں نے تہاڈی سرکار نال سمجھو تے اتے
 سودیبازی وچ اوناں بہادر اتے بیگھر، غریب عورتاں دا ذکر
 تگ وی نہیں کیتا جو انقلابی پارٹی نال سنبندھ رکھدیاں
 ہن اتے جنہاں نوں ایہ لیڈر اپنا تے اپنے اہنسا
 دے ایشٹ دا دشمن سمجھدے ہن۔ انہاں بہادر عورتاں نے
 اپنا گھر-بار، بچے، سبہ گجھ، دیش دی خاطر بیجھجک قربان
 کر دتا ہے۔ انہاں عورتاں نوں تسیں تے تہاڈی سرکار
 مُجرم قرار دندے ہو۔ سانوں اس گل دا زرا وی فرق
 نہیں پیندا کہ تہاڈے ایجنٹ بہت گھٹیا اتے ذلیل الزام

انہاں دے پوٲر چال-چلن اٲے انہاں دی پارٹی دا وقار
اٲے شان گھٹاؤن لئی لاؤندے ہن۔ انہاں گلاں دا سانوں
کوئی فرق نہیں پیندا۔ ساڈی جنگ جاری رہیگی۔ اسپں لڑدے ہی
رہانگے۔

ں ایہ جنگ حالات دے مطابق وکھو وکھری شکل لیندی رہیگی۔
کدے ایہ گھلے طور تے ہوویگی، کدے ایہ لکویں ہوویگی۔
کدے ایہ ہلچل دا روپ لویگی، کدے ایہ زندگی اٲے موت
دی لڑائی ہوویگی۔ ایہ گل تہاڈے تے منسر ہے کہ ایہ
لڑائی کہڑا روپ لویگی، شانتمئی جاں لہو-لہان۔ پر ایہ جنگ
جاری رہیگی بہاویں تسیں جہڑے مرضی نیتک اٲے اخلاقی بھلیکھے
پاؤن دی کوشش کرو۔ ایہ لڑائی بڑے زورو-جوش نال جاری
رہیگی جناں چر ہندوستان وچ اک سماج وادی لوکتنتر نہیں
قائم ہو جاندا اٲے موجودہ سماجی ڈھانچے اٲے نظام دا
کایا-کلپ کرکے اک نواں سماج نہیں اُساریا جاندا جس وچ
کسے دی وی لٹ نہیں ہوویگی اٲے انسان اٲے منگھتا
امن اٲے شانتی نال رہنگے۔ چھیتیں ہی ایہ آخری لڑائی لڑی
جاویگی اٲے فیصلے ہوئگے۔

ں سرمائے داری اٲے سامراجی لٹ دے دن ہن گنمیں ہی رہ
گئے نے۔ ایہ ناں ساڈے نال شروع ہوئے سی اٲے ناں ہی

ساڈے نال مُنگے۔ ایہ اک اتہاسک دور دا، حالات آتے
گھٹناواں دا، نتیجہ ہے۔ ساڈی چھوٹی جہی قربانی اس لڑی
دی اک کڑی ہی ہوویگی جسوں جتن داس دی مہان قربانی،
کامریڈ بھگوتی چرن دی قربانی آتے بہادر چندرشیخرا آزاد دی
گورومئی قربانی نے سنگاریا ہے۔

بھگت سنگھ آتے اوسدے ساتھی اس سیاسی سیدھ آتے سوجھ
دے قائل سن۔ اس سیدھ تے تردے ہوئے اوناں نے بے خوف
ہو کے لوکاں دے پتاں لئی آپنی جان دی بازی لائی تے
آخری ساہ تائیں ہندوستان دے لوکاں دا مان رکھیا --

ں جتھے تائیں ساڈی قسمت دے فیصلے دی گل ہے سانوں ایہ
کہن دی اجازت دیو کہ جدوں تئیں سانوں موت دی سزا
دین دا فیصلہ کر لیا ہے تاں موت دی سزا ہی دیوگے۔
تہاڈے ہتھ وچ ایہ طاقت ہے آتے طاقت ہی اس دُنیاں
چ کسے گل نوں جائز قرار کر ددی ہے۔ تہاڈا اصول
جسکی لاٹھی اُسکی بھینس ہے۔ ساڈے مقدمے دی ساری کاروائی
اس گل دا ثبوت ہے۔ اسیں ایہو دسنا چاہندے ہاں کہ
تہاڈی عدالت دے فیصلے مطابق اسیں جنگ لڑی ہے آتے جنگی
قیدی ہاں۔ اس کر کے ساڈے نال جنگی قیدیاں ورگا ہی سلوک

کیتا جاوے۔ اسپں ایہ چاہُندے ہاں کہ سانوں گولی نال ماریا
جاوے ناں کہ پھانسی لایا جاوے۔ ایہ ہُن تہاڈے ہتھ وِچ
ہے کہ تسیں آپنی عدالت دا فیصلہ پورا کردے ہو کہ نہیں۔

اس توں پہلاں مقدمے دوران بھگت سنگھ نے کیہا سی --

س مینوں، بھگت سنگھ نوں، ہیٹھلی کچہری نے پُچھا سی
کہ ساڈا انقلاب توں کیہ مطلب ہے؟ اس سوال دے جواب
وِچ میں کہانگا کہ انقلاب بے رحم آتے خونی خاناجنگی نہیں
آتے نانہی ایہ ذاتی قتلاں جاں بدلے دی بھاون نال بھری
کتلوغارت ہے۔ ایہ بمب جاں بندوقاں نال لیس کوئی فرقہ
وی نہیں۔ انقلاب توں ساڈا مطلب ہے کہ موجودہ نظام آتے
بندوبست جو بے انصافی دی بُنیاد تے کھڑا ہے، اس نظام
نوں بدلن دی لوڑ ہے۔ مزدور آتے ہور محنت کش لوکاں نوں،
جنہاں دی محنت بغیر سماج چل نہیں سکدا، اوناں دی محنت
نوں وِہلڑ لُڈے ہن آتے محنت کشاں نوں اوناں دے بُنیادی
ہکاں توں وی وانجھے کیتا جاندا ہے۔ ساریاں لئی اناج پیدا
کرن والا کسان، اپنے بُبر سنے بھگھا مردا ہے۔ مل دا
مزدور جو دُنیا دیاں منڈیاں لئی کپڑا بُندا ہے، اوس کول

آپنے بچیاں دا تن ڈھکن لئی کپڑا نہیں۔ مستری، راج، آتے
ہور کاریگر جو وڈے وڈے محل بناؤندے ہن، اوہ آپ جھگیاں
چ تے جاندے نے۔ سرمائے دار آتے ہور لوٹو کروڑاں روپے
آپنے من-پرچاوے لئی پانی وانگ روڑھدے نے۔ ایہ کائی ونڈ
ضرور ہی اک جھکھڑ لیاویگی۔ ایہ لٹ-کھسٹ آتے بے انصافی
دے حالات زیادہ دیر نہیں چل سکا۔ اس دے اندر اک
جوالمکھی خول رہیا ہے۔

ایہ ساری تہذیب نوں جے سمیں سیر ناں سانہیا گیا تاں
تہس تہس ہو جاویگی۔ اس کر کے اک کایا-کلپ دی لوڑ
ہے۔ جو لوک اس گل نوں سمجھدے ہن اونان دا فرض ہے
کہ سماج دی نویں اُساری سماج واد دی بُنیاد تے کرن۔
جناں چر ایہ نویں اُساری نہیں ہدی، منگھ ہتھوں
منگھ دی آتے اک دیش ہتھوں دوجے دیش دی لٹ
بند نہیں ہندی، اُناں چر منگھتا جس ظلم آتے جبر
دی شکار ہے ایہ ظلم بند نہیں ہو سکا۔ اس نویں اُساری
توں بغیر امن آتے شانتی دی گلاں صرف پکھنڈبازی ہی ہے۔

ر انقلاب توں ساڈا مطلب اک ایہو جیہا سماج بناؤنا ہے
جس وچ ایہ سبہ خطرے نہیں، جس وچ مزدور جماعت سربشکتیمان

ہوویگی، اَتے اِک عالمی فِیڈریشن دُنیاں بھر دے لوکاں
 نوں سرمائے داری دی غلامی اَتے سامراجی جنگاں توں چھڑاویگی۔
 ایہ ساڈا ٹیچا، سِدھانت اَتے پیرنا ہے۔ اسیں اِک خرا
 اَتے انصاف پسند ہوکا دِتا ہے۔ جے ساڈی اِس چیتاوی ولّ
 دھیان نہ دِتا گیا تے موجودہ پرئالی اَتے سرکار لوکاں
 دے راہ دی رُکوٹ بندے رہے، تاں اوہ طاقتاں جہڑیاں
 کہ قدرتی طور تے اِس بندوبست نوں ختم کرن لئی اِس
 دے گربھ وِچ پل رہیاں ہن، اِک دِن باہواں دے زور
 اِس پرئالی اَتے نظام دا تختہ پلٹ دینگیں اَتے مزدور
 جماعت دا راج قائم کر کے انقلاب دے نشنیاں نوں پورا کرنگیں۔
 انقلاب ساڈا جدی حق ہے۔ کِرت ہی سماج دی بُنیاد ہے۔
 لوکاں دی پرہوستا ہی مزدوراں دی منزل ہے۔

اِس نشانے لئی اَتے اِس سیدھ لئی اسیں ہر تکلیف اَتے
 تسیہے جھلن لئی تیار ہاں۔ انقلاب دی ویدی تے اسیں اپنی
 جوانی دا دھوف پیش کردے ہاں۔ اِس مہان نشانے لئی کوئی
 وی قربانی زیادہ نہیں۔ اسیں انقلاب دی تیاری چّ اوس دِن
 دی اُدیک وِچ ہاں۔ انقلاب زندہ باد!

بھگت سنگھ اَتے اوسدے ساتھیان دی پیشنگوئی بالکل درُست
 اَتے سچی ثابت ہوئی۔ لوکاں دی جدوجہد اَتے انتراشٹری

حالات کر کے انگریز ہندوستان چھڈن تے مجبور ہو گئے تے
 جانده ہوئے حکومت دی واگڈور اپنے جھولیچکاں دے ہتھاں
 چ پھڑا گئے۔ پر لٹ کھسٹ دا نظام ٹھیک اوسے ہی تراں
 قائم رہیا تے اجے تگ جاری ہے۔ بہگت سنگھ دا سیاسی
 سیدھانت آتے سیدھ آج وی ڈھکواں ہے۔ ایہ سانوں سبھ
 لوکاں دے ہکاں دی راکھی دے گھول وچ گدن لئی پریردا
 ہے آتے اک نواں سماج اُسارن لئی اُتثابت کردا ہے۔
 دوسرے پاسے لوکاں دے دشمن، بہگت سنگھ ہوراں دی اس انقلابی
 سیدھ تے نظریے نوں توڑ-مروڑ کے اک تنگ-نظری دے طور
 تے پیش کردے ہن تے اوناں دے بُت آتے مورتیاں
 سرکاری اداریاں وچ لاؤندے ہن تانک لوک سمجھن کہ بہگت
 سنگھ، راجگورو، سکھدیو آتے ہندوستان دی آزادی دی شمہاں
 تے قربان ہون والے ہور لکھاں پروانیاں دا آزادی دا
 خواب پورا ہو گیا ہے، تے لوک اپنی سہی آزادی آتے
 مکتی دی جدوجہد آتے سیدھ چھڈ کے گراپے پے جان۔
 جس آزادی دی پراپتی آتے ہندوستان دے لوکاں دی جس لٹ
 کھسٹ دا انت کرن لئی بہگت سنگھ آتے اوناں دے ساتھی
 سنگھرش وچ گدے سن، اوہ لٹ-کھسٹ وی اجے جاری ہے تے
 سنگھرش وی۔ لوکاں دی سیاسی سیدھ ہی اوناں دا بھوکھ ہے۔
 آج دی لوڑ، سمیں دی لوڑ، حالات دے مطابق اس سیاسی
 سیدھ نوں ہور اگے ودھا کے نویں اُساری کرن دی لوڑ ہے۔

آپنے بلند ارادیاں آتے اس سیدھ بارے بھگت سنگھ نے
آپنے چھوٹے بہرا کلتار نوں فانسی لگن توں اک دن
پہلاں اک خط وچ لکھیا سی --

اُنھے بیہ فکر بردم، نیا ترزے جفا کیا ہو
ہمیں بیہ شوق کہ دیکھیں،! ستم کیہ انتہا کیا ہے

بھگت سنگھ نے آپنے سمیں دی لوڑ نوں سمجھدے ہوئے ایہ
سینہ کڈھیا سی کہ نوجواناں دی ساریاں نالوں اہم لوڑ
سماج نوں درپیش مثلیاں نوں حل کرن لئی اک سیاسی سیدھ
آتے سیاسی عمل دی لوڑ ہے۔ سیاسی سیدھ آتے سماج دے
کایا کلپ دی جدوجہد دیاں موہرلیاں صفاں وچ ہو کے آپناں
حصہ پاؤن وچ! ہی ہندوستان دے نوجواناں دا بھوکھ ہے۔
اس سیدھ آتے اس سیدھ نال آپنے راہ نوں روشن کردے
ہوئے ہی ہندوستان دے نوجوان اک آزاد آتے خوش حال زندگی
بسر کر سگدے ہن۔ صرف آزادی دی جنگ وچ حصہ پاکے،
غلامی دیاں زنجیراں توڑکے، آتے لٹ کھسٹ توں آزاد اک
نویں سماج دی اُساری کرن نال ہی نوجواناں دا بھوکھ روشن
ہو سگدا ہے آتے نوجوان آپنا جیون سپہل کر سگدے ہن۔
اس لئی اوناں نے نوجوان سبھا دے کم وچ وڈھ چڑھ کے
حصہ لیا۔ اوناں نے غلامی دے جو لے نوں لاہن لئی ہندوستان

دے نوجواناں نوں ونگاریا۔ سماج دے پتونتے چودھری تے
 انگریزاں دے ٹکڑبوچ اوس ویلے وی نوجواناں نوں متاں
 دندے ہندے سی کہ انگریزاں دا راج ہندوستان دے نوجواناں
 لئی بہت ودھیا ہے۔ اوہ کہندے ہندے سی کہ انگریز ہندوستان
 وچ امن، قانون آتے چنگی سرکار لیاے ہن اس لئی نوجواناں
 نوں اس سرکار دے کم وچ حصہ پاؤنا چاہیدا ہے آتے
 اس ووستھا دا اک حصہ بننا چاہیدا ہے تے انگریز
 بستیاوادی راج دی ورودھتا نہیں کرنی چاہیدی۔ پر بہگت سنگھ
 آتے اوسدے ساتھیاں نے اس گل نوں پوری تراں نال
 سمجھیا کہ ہندوستان دے نوجواناں دی لوڑ اک آپنی سیاسی
 سیدھ الیکن دی لوڑ ہے جس تے تر کے اوہ ہندوستان
 نوں انگریزاں دے ظلم توں چھڑا کے اک نواں سماج بناؤن۔
 اس سیدھ توں بغیر اوناں دی مکتی نہیں ہو سکی۔ بہگت
 سنگھ دا ایہ خیال ہندوستان دی مزدور جماعت، کسان، عورتاں ،
 قوماں ،کبائلی لوکاں آتے تمام دُنیاں دے لوکاں دے مکتی
 لئی چل رہے گھولاں دے تجربے چوں نکلیا ہویا سی۔
 سی۔ بہگت سنگھ نے نوجواناں نوں!ہوکا دتا۔۔۔ سانوں لازمی
 طور آتے ایہ سپشٹ کر دینا چاہیدا ہے کہ انقلاب دا
 مطلب نری اتھل-پتھل جاں خونی لڑائی نہیں ہندا۔ انقلاب دا
 بہاؤ لازمی طور تے موجودا حالات نوں پوری تراں تباہ کر کے،
 اک نویں تے ڈھکویں آدھار آتے کیتی جاں والی باقائدہ

سماجی مڑ اُساری دے پروگرام توں ہندا ہے۔

بھگت سنگھ نے! نوجواناں نوں سکھایا کہ انقلاب آتے آزادی
لوکاں دا جدی حق ہے۔ اس لئی اوناں نوں کسے توں اجازت
لین دی لوڑ نہیں، ایہ لوکاں دی ہوند نال جڑے! ہوئے ہن
آتے جناں چر لوک ظلم آتے جبر نوں ختم نہیں کر
سُددے اناں! چر اوناں دی! ظلم دے خلاف جنگ جاری رہیگی۔
اس جنگ وچ نوجواناں نوں سچیت ہوکے موہریاں صفاں تے
کھڑے ہون دی لوڑ ہے۔ اس پوٹر کم لئی نوجواناں نوں
کسے وی قربانی دین لئی تیار رہنا چاہیدا ہے۔ اسے لئی
بھگت سنگھ آتے اوناں دے ساتھیان نے اپنی زندگی نوں
آزادی دی ویدی لئی پیش کیتی ہوئی اک خوشبو قرار دتا
سی۔ بھگت سنگھ آتے ہور لکھاں ہی شہیداں دیاں قربانیاں
دے صدقے انگریزاں نوں ہندوستان چھڈکے جان تے مجبور
ہونا پیا سی۔ پر ہندوستان دے لوکاں دی ظلم آتے جبر
توں خلاصی نہیں ہوئی۔ جہڑے لٹ-کھسٹ دے رشتے آتے ادارے
انگریزاں نے بنائے سی اوہ اوسے تراں ہی برقرار ہن۔
بھگت سنگھ ہراں دی سیدھ آج وی نوجواناں لئی بالکل ڈھکویں
ہے۔ بھگت سنگھ ہراں دے دسے ہوئے راہ تے تڑکے ہندوستان
دے نوجواناں نوں آج دے حالات وچ اپنی سیاسی سیدھ آتے
نویں اُساری دے پروگرام نوں وکسیت کرن دی لوڑ ہے۔ آج

وی سماج دے پتوتے چودھری آتے ستہتی نوں جیوں دا تیوں
 قائم رکھن دے چینیپین ساڈے نوجواناں نوں متاں دندے ہن
 کہ نجیکرن، وشویکرن آتے گھلے وپار نال اوناں دے
 کلی، گلی، آتے جلی دے مسلے حل ہو جائگے آتے
 اوناں نوں اپنی سیاسی سیدھ چھڈکے ہندوستان دیاں حاکم
 جماعتاں آتے سامراجیاں دا ہٹھوکا بن جانا چاہیدا ہے۔
 پر نوجواناں نوں بھگت سنگھ ہراں دے دسے راہ توں اگوائی
 لیکے ترن دی لوڑ ہے۔

باہرلے ملکاں وچ وسدے دکھنی ایشیائی مول دے نوجواناں لئی
 وی بھگت سنگھ دی سیدھ اونی ہی ڈھکویں ہے جنی دکھنی
 ایشیا وچ وسدے نوجواناں لئی۔ اوناں نوں وی اپنی سیاسی
 سیدھ آتے سیاسی عمل وکسیت کرن دی لوڑ ہے۔ اپنی اس
 سیدھ آتے سیاسی عمل نال ہی اوہ انہاں ملکاں وچ اپنے
 ہکاں دی راکھی کر سکدے ہن۔ اوناں نوں انہاں ملکاں
 وچ نویں آساری لئی چل رہے گھولاں دیاں موہریاں صفاں
 وچ ہو کے حصہ پاؤن دی لوڑ ہے۔ اوناں نوں صرف! کمیونٹی
 دے مثلیاں تائی ہی سیمت رہن والی سیاست نوں ٹھکراکے
 سبھناں دے ہکاں دی راکھی دا راہ اختیار کرن دی لوڑ
 ہے۔ کیونکہ ایہ سیاست حاکم جماعتاں دی ہی سیاست ہے
 جس نال اوہ نوجواناں نوں گھڈے لائی رکھدے ہن۔ آج سمیں

دی لوڑ ہے کہ نوجوان سماج دے نوینیکن لئی اک جھکھڑ
وانگ اٹھکے! سبہ گلیاں سڑیاں چیزاں نوں ہونجھ دین۔ ایہو
ہی اوناں دا شاندار بھوکھ ہے۔